

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M. S.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym w sprawie I NSP 21/20,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 21 lipca 2020 r.,

I. pozostawia skargę bez rozpoznania;

**II zwalnia skarżącego od wydatków niniejszego postępowania,
obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Dnia 4 czerwca 2020 r. M. S. wniósł skargę na przewlekłość postępowania
w sprawie I NSP 21/20, domagając się zarazem z tego tytułu kwoty 20.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 8. ust. 2 ustawy o z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze
na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu
przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora
i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U.
z 2018 r., poz. 75, dalej: u.s.p.p.) w sprawach nieuregulowanych w ustawie
do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy

o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Z mocy powołanego wyżej przepisu w sytuacji niedopuszczalności skargi zastosowanie ma art. 430 § 1 k.p.k. obligujący do pozostawienia jej bez rozpoznania. Sytuacja ta zachodzi w niniejszej sprawie.

Od dawna w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest bowiem pogląd, że art. 3 u.s.p.p. zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 21 maja 2019 r., I NSP 30/19; z 11 grudnia 2019 r., I NSP 170/19). Skoro w katalogu tym nie zostało wymienione postępowanie o stwierdzenie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, nie jest dopuszczalne wniesienie skargi, której przedmiotem jest takie postępowanie. Niedopuszczalność wskazanej na wstępie skargi M. S. prowadzi zatem do konieczności pozostawienia jej bez rozpoznania na podstawie powołanych wcześniej przepisów.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8. ust. 2 u.s.p.p.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.